

Hieny

Kali

Kali:

Berem pero do ruky a píšem tieto riadky,
Pre pri*e*aných fotrov a pre pri*e*ané matky.
Čo zatvárajú svoje detská do pivníc pod zámky
A natáčajú si ich se*uálne radovánky.
Na tele modriny jak keby prešli po nich tanky,
Telesné schránky odtlačené šlapou od topánky
Už v rannom veku zisťujú, že život neni sladký,
Bitky a hádky nahrádzajú detské hrádky.

Nútia ich sa dívať na život z tej druhej stránky
Tím šťastným sa darí utiecť z domu na slobodárky.
Za tmy hľadajú skratky jak byť šťastný,
No často chodník za šťastím je kratší jak krátky.
Smutné duše menia sa na dílerov a šlapky, bezdomovcov, narkomanov trinástroč
né matky.
Zneužitá dievča mŕtve, zbalené do plachty, narodené dieťa v kontajneri to sú
fakty.

R: Vy*e*ané hieny však s tvárou človeka,
Pod lampou je najväčšia tma to je pravda odveká.
Neni úsmev ako úsmev neni dotyk ako dotyk,
Neni láska ako láska, nejsú kroky ako kroky.
Za tých pravých okolností za dieťaťom do izby,
ako môže vlastná krv nevinnosť im zoizdiť,
Ako môžu dávať bolesť a mať pocit príjemný,
Smrť vám všetkým prajem vy*e*ané hieny.

Hnev mi drží pero v ruke, píšem ďalšiu časť,
O hienách ktoré privádzajú deti medzi nás.
Ktoré privádzajú deti o ich život jeho slasť,
Jeho dary jeho jas, po tele mi behá mráz.

Na*e*aný hajzel s túžbou pozerá na svoju dcéru,
Skur*ysyn svojím karom kradne maloletej vieru.
Nenásytný násilník, nemá žiadnu mieru, incest, alkohol a život na sekeru.

Mater drží p*ču, rada že sa hoja modriny,
Radšej zapáli si cigu, prečíta si noviny.
Sused v p*či má nerieši čo sa deje pod nimi,
Však s tým ha*zlom chodí chľastať prečo ho obviniť.

Tvory s tvárou človeka, však pre mňa sú to hieny,
A každý ktorý zatvára oči pred nimi, kryje ich.
Kryje ich a núti mŕtvych vydať sa na cestu, z domu preč a on ich núti k tres
tu.

R: Vy*e*ané hieny však s tvárou človeka,
Pod lampou je najväčšia tma to je pravda odveká.
Neni úsmev ako úsmev neni dotyk ako dotyk,
Neni láska ako láska, nejsú kroky ako kroky.
Za tých pravých okolností za dieťaťom do izby,
ako môže vlastná krv nevinnosť im zoizdiť,
Ako môžu dávať bolesť a mať pocit príjemný,
Smrť vám všetkým prajem vy*e*ané hieny.

Zverina:

Toto je pre všetky deti, ustráchané v paneláku,
Plačú do periny, zatiaľ vedľa foter bije mamku.
Chodia do školy s radosťou ale bez desiaty,
Lebo ich rodičia sú závislí od sociálky.
Matka kúpi pervitín za rodinné prídavky,
A foter radšej živí hracie automaty.
Pre rómske deti v osadách, čo žijú jak opice,
Lebo peniaze na handry ostali v satelice.
A tým čo uprednostnili alkohol pred výchovou,
Preto sa ich deti teraz boja vracat' domov.
Nikdo nechce ostať doma, keď je doma bitý,
Preto drogy niesú hrozba ale únik z reality.
Pred ňou spoločnosť zatvára oči, rieši iné problémy,
Až kým nepríde syn, s fotrovou zbraňou do školy.
Tou tragédiou nie je to, čo sa dočítaš v novinách,
Ale to že vinníka zradila jeho vlastná rodina